

שהיא השמחה של המלכות כי על ידי היסוד נעשה היחוד ומקבלת כל השפע וְכֹלָא
עַל הָאֵי מֶלֶךְ אֶתְמַר וּנְמַצָּא שְׁכַל הַשִּׁירָה שְׁאֵמֵר דּוּד הַמֶּלֶךְ עוֹסֵקֵת בַּמַּלְכוּת.

דוד המלך ששאל חיים מהקב"ה ונתן לו, וכשם שהמלכות לית לה מגרמה כלום
כך דוד המלך לא היו לו חיים מעצמו אלא מה שקיבל מאדם הראשון

חַיִּים שָׁאֵל מִמֶּךָ נִתְתָּה לּוֹ אַרְךָ יָמִים עוֹלָם וָעֶד. מִהֲכֹא
אוֹלִיפְנָא, דְּדוּד מִלְכָּא לֹא הוּוּ לֵיהּ חַיִּים כְּלָל,

מכאן למדנו שדוד המלך לא היו לו חיים כלל מצד עצמו בַּר דְּאָדָם קְדָמָא
יְהִיב לֵיהּ מְדִילֵיהּ רק מה שאדם הראשון נתן לו חיים של עצמו [צח]. וְהָא

אוֹקְמוּהּ וּכְבֵר בִּיאֲרוּהוּ הַחֲבֵרִים, דְּדוּד מִלְכָּא אֶתְקִיִּים שְׁבַעִין
שְׁנִין. שדוד המלך חי שבעים שנים וְאִינוּן שְׁבַעִין שְׁנִין יְהִיב לֵיהּ

קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא מְאִינוּן שְׁנִין דְּאָדָם קְדָמָא וְאוּתָם שְׁבַעִים

אור הרשב"י

אמר לפניו רבש"ע לא תהא תקנה לזה, אמר
כך עלתה במחשבה לפני, אמר לו כמה שני
חי, אמר לו אלף שנים, אמר לו יש מתנה
ברקיע? אמר לו הן, אמר לו שבעים שנה
משנותי יהיו למזל זה, מה עשה אדם הביא
את השטר וכתב עליו שטר מתנה וחתם עליו
הקב"ה ומטטרון ואדם, וזהו שאמר דוד (שם)
מ (ח) הנה באתי במגילת ספר כתוב עלי
(ילקוט"ש בראשית מא).

[צח] על אדם הראשון אמרו רבותינו ז"ל
במדרש במדבר רבה יד יב שראוי היה
לחיות אלף שנים שנאמר (בראשית ב יז) כי
ביום אכלך ממנו מות תמות ויומו של הקב"ה
אלף שנים שנאמר (תהלים צ ד) כי אלף שנים
בעיניך כיום אתמול כי יעבור ואשמורה
בלילה, והיסר אדם הראשון משנותיו שבעים
שנה ונתן לדוד המלך, וכך היה מעשה,
העביר הקב"ה לפני אדם הראשון את כל
הדורות, הראהו דוד חיים חקוקין לו ג' שעות,

הלימוד היום

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

שנים נתן לו הקב"ה מאותם השבעים שנים של אדם הראשון שחי רק תשע מאות שלושים שנה ולא אלף שנים, ובהו את־קַיִים, וְאַתִּי־הֵיב לִיָּה אֹזְרִיכוּ דְיוֹמִין בְּהֵאֵי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי ובאותם שבעים שנים חי דוד המלך וניתן לו אריכות ימים בעולם הזה ובעולם הבא, וְעַל דָּא ועל זה כתוב חַיִּים שָׂאֵל מִמֶּךָ נְתַתָּה לוֹ [13] הוא דוד המלך ששאל חיים מהקב"ה ונתן לו, והיינו כי דוד המלך הוא בחינת המלכות וכשם שהמלכות לית לה מגרמה כלום רק מה שמקבלת מאחרים כך דוד המלך לא היו לו חיים מעצמו אלא מה שקיבל מאדם הראשון.

כבודו הוא המלכות והקב"ה ז"א לא נקרא גדול אלא כשיש יחוד זו"ן
גְּדוֹל כְּבוֹדוֹ, כבודו היא המלכות ועליה אמר גדול כבודו **בְּגִין דְּאִיהוּ גְּדוֹל, דְּכֹתִיב** לפי שהיא בבחינת גדול כמו שכתוב, (תהלים קמז)

אור הרשב"י

פגומים ויש לו רק השבעים שנה של האבות, או שמא יש את שניהם ולפי שלא ישן נחשב כאילו חי מאה וארבעים שנה. שיש לכל אדם יום אחד בשבוע שהוא מוצלח בו ואותו היום לא ימות בו ועל יום זה קאמר (אבות ב, משנה י', שבת קנג, א) שוב – יום אחד בשבוע, שאתה מוצלח שהוא לפני מיתתך, ולזה אמר לו דוד לה' יתברך (תהלים לט, ה) הודיעני ה' קצו כדו שישוב יום אחד קודם ואמר לו אין מודיעין.

[13] כתב הרב חיד"א בשם רבנו האר"י ז"ל (בפתח עינים להחיד"א שבת פרק כ"ג דף קנ"ג א' ובספרו יוסף תהלות פרק ל"ט פסוק ה') הודיעני ה' קצו ומדת ימי מה היא, אפשר שהיה שואל דאדם הראשון נתן לו שבעים שנה ואברהם אבינו ויעקב ויוסף נתנו לו שבעים שנה (אברהם נתן לו חמש שנים, יעקב עשרים ושמונה שנים ויוסף נתן לו שלשים ושבע שנה, וזה חלק א' דף קס"ח) והיה דוד מסתפק אם יחיה מאה וארבעים שנה, או מכיון שימיו של אדם הראשון היו

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ. ואדונינו היא המלכות שבה שם אדנות וְדָאֵי
 אֲקָרִי גָּדוֹל לכן המלכות שהיא כבודו ודאי נקרא גדול, וְרָזָא דָּא, וזה סוד
 מה שכתוב (בראשית א) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמַּאֲוֵרוֹת
 הַגְּדוֹלִים, הם סוד זו"ן כי השמש רומז לז"א וירח לנוק' גְּדוֹלִים הָווּ וְדָאֵי
 ושניהם היו גדולים ודאי. וְעַם כָּל דָּא ועם כל זה שהלבנה נתמעטה אחר כך,
 אִיהוּ אֲקָרִי גָּדוֹל, עדין היא נקראת גדול כְּמַה דְּאִתְמַר גָּדוֹל
 אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ. שזה נאמר על המלכות וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא
 אֲקָרִי גָּדוֹל, אֶלְא בְּהַאי והקב"ה שהוא ז"א לא נקרא גדול אלא כשהוא
 ביחוד עם המלכות, דְּכִתִּיב כמו שכתוב, (תהלים מח) גָּדוֹל יְהוָה וּמְהַלָּל
 מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קִדְשׁוֹ. בְּמַה אִיהוּ גָּדוֹל במה ז"א גדול
 ומהולל מאוד, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קִדְשׁוֹ כאשר הוא ביחוד עם המלכות
 שהיא עיר אלהינו.

מי שדבוק במלכות זוכה לשפע ברכות

כִּי תִשִּׁיתָהּ בְּרָכוֹת לְעַד. (תהלים כא) כִּי תִשִּׁיתָהּ בְּרָכוֹת,
 פירושו שתשים את המלכות שתהיה משפיעה את כל הברכות בְּגִין דְּהַאי
 אִיהוּ בְּרָכְתָּא דְּכָל עֲלָמָא לפי שהמלכות היא הברכה של כל העולם ואע"פ
 שאינה מקור הברכות אבל היא משפיעה את כל הברכות הראויות אל התחתונים, וְכָל
 בְּרָכָאן דְּכָל עֲלָמָא יִמְחָא נַפְקִי וכל הברכות של כל העולם ממנה

יוצאות, וְדָא אֵיהוּ בִּרְכָה והיא נעשית בריכה שממנה משקים כל העדרים.
 וְרָזָא דָא, (בראשית יב) וזה סוד מה שאמר הקב"ה לאברהם אבינו וְהָיָה
 בִּרְכָה. דהיינו שתהיה דבוק עם המלכות הנקראת ברכה דְהָא הֵכָא שְׂרִיאָן
 כָּל בִּרְכָאן דְלַעֲיָלָא כי כאן במלכות שורות כל הברכות של כל הספירות של
 מעלה, וּמְהֵכָא נַפְקִי לְכָל עֲלָמָא, וממנה הן יוצאות לכל העולם וְעַל
 דָא אֶקְרִי בִּרְכָה ועל כן היא נקראת ברכה.

צריך לשמח את המלכות ולאקימא מעפרא

תְחַדְדְהוּ בְשִׂמְחָה תשמח את המלכות בשמחה להקימה מהגלות ולמדנו פירוש
 זה בגזירה שוה, כְּתִיב הֵכָא תְחַדְדְהוּ בְשִׂמְחָה שהוא לשון
 חדוה, וּכְתִיב הָתָם (שמות יח) וַיַּחַד יִתְרוֹ לשון חדוה וכמו שאצל יתרו
 נאמר הלשון הזאת על גאולת מצרים כך אצל המלכות נאמרה לשון זה על הגאולה,
 בְּגִין דְזַמִּין קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאַקְמָא לָהּ לְכַנְסָת
 יִשְׂרָאֵל מֵעַפְרָא לפי שעתיד הקב"ה להקים לה לכנסת ישראל מעפר הגלות,
 וְלֵאתְקַפָּא בָּהּ בְּרָזָא דִימִינָא ולהחזיק בה בסוד החסד שבימין היינו
 בנתינת החסדים שעל ידם יש שמחה בכל העולמות, וְלְחַדְתוּתֵי לָהּ
 חֲדַתוּתָא דְסִיְהָרָא בְשִׂמְשָׁא ולשמח את המלכות ולחדש אותה חידוש
 הירח בשמש היינו שתחזור להיות גדולה כמו קודם שנתמעטה (רמ"ק).